

тицаше да подигне отъ земли противоборца своего. Покушавашесе често да ме прелсти толкающъ ме кога на десно кога на лево. Но кога ме онъ искушаваше таковымъ образомъ, азъ го бутнахъ толко устремително, щото се прекриви неговая снага, и падна долѣ на гумно, и паднавъ тѣртна и мене върсъ себе си. Всуе се трудеше да ме положи от-долѣ си; азъ го держехъ недвижимъ подъ мене си. Сичкій народъ викаше; побѣда є Одиссеевому сыну! азъ послѣ подадохъ руку мою замаяному Родянину, и подигнахъ го отъ земли.

Подвигъ Цестовъ *) быде потежокъ. Сынъ єдинаго жителя богата изъ Самось, бѣше придо-былъ єдну голѣму славу въ той подвигъ. Всичкій други му се покориха; и само азъ бѣхъ осталь що се надѣхъ да надвія. Перво ме удари по главѣ, а послѣ въ желудцѣ, ударенія толико страшни щото ме сотвориха да изbleвамъ кровь, и премрежихасе очи мои съ єдинъ темень облакъ. Бѣдствовахъ да падна: онъ видящъ ме на таково состояніе, усугуби ударенія, и толко ме утѣсни щото не можехъ да си въздыхна: но абіе се ободрихъ отъ Ментороваго гласа, кой ми викна: о сыне Одиссеевъ! оставяшь ли се да се побѣдишь? ярость ми подаде нову силу; и избѣгнахъ отъ многи ударенія съ кои щеше да ме натовари. Заєднаждъ Самосчанинъ като продолжи мышцу за да ме удари, предварихъ го азъ и като го біехъ силно, повергохъ го на землю. Єдва се распрострѣ долѣ, подадохъ му руку мою за да го подигна, Стана самъ, полнъ сосъ кровь и

---

*) Бой сосъ песницы.